

ת"פ 51961/12/15 - מדינת ישראל נגד אסף ניסימוב

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 51961-12-15

לפני כב' השופט רפי כרמל

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם

אסף ניסימוב

ע"י ב"כ עו"ד דוד ברהום

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329 (א)(1) + סעיף 29 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") ובעבירה של סיוע לשיבוש מהלכי משפט עבירה לפי סעיף 244 + 31 לחוק. כאמור בכתב האישום המתוקן, המתלונן עובד כוטריר ומפעיל מרפאה וטרינרית בעיר X. אדם בשם יוני לטווין, מפעיל אף הוא מרפאה וטרינרית בX, ובינו לבין המתלונן מתקיימת תחרות עסקית בהקשר הפעלת מרפאות וטרינריות בעיר X. אדם בשם אריה ינקו, קשר קשר עם אדם בשם בן חלפון, במטרה לפגוע במתלונן על רקע הסכסוך האמור לעיל. הוסכם כי בן חלפון יפגע במתלונן תמורת סכום כסף. בהמשך, פנה בן חלפון אל שניים אחרים, בבקשה שיצטרפו אליו לפגיעה במתלונן תמורת תשלום כספי. בהתאם להסכמה, פנה בהמשך בן חלפון אל הנאשם, תוך שהוא מציין לפניו את פרטי ההסכמה, וביקש עזרתו לצורך מימוש ההסכמה, בתמורה לתשלום כספי. בהמשך, ביום 24/11/16, הנאשם הסיע את מקצת המעורבים ברכבו לראשון לציון, שם נכנסו השלושה לחנות צעצועים וקנו מסיכות לצורך הסוואתם במהלך התקיפה, ובהמשך קנו כפפות מחנות אחרת. לאחר מכן, נסעו המעורבים ברכבו של הנאשם לחנות אחרת, שם נקנה טלפון סלולארי חדש, שלא ניתן יהא לעקוב אחריו. בנוסף, הצטיידו בפתקים המזהים עם ארגון אנונימוס ובפתקים עליהם כתוב "רוצח, לא לניסויים בקופים", זאת על מנת להסוות את הקשר שבין התקיפה לבין התחרות. בהמשך הערב, נסעו המעורבים חזרה לעיר X וכיבו את הטלפונים הסלולאריים שלהם. ביום 25/11/15, בסמוך לשעה 01:00, הגיעו המעורבים לX. בן חלפון התקשר אל המתלונן מהטלפון שנרכש, ואמר לו שישנו כלב פצוע באצטדיון כדורגל בX שנקשר בחוט ברזל וזקוק לטיפול דחוף. בסמוך לכניסה לאצטדיון, ירדו המעורבים מהרכב והנאשם עזב את המקום. המתלונן הגיע לאצטדיון, הובל על ידי בן חלפון לקצה השני של האצטדיון, שם המתינו שני מעורבים נוספים. בהמשך הותקף הנאשם בברוטליות על ידי בן חלפון ושני מעורבים אשר הפילו אותו לקרקע, היכו אותו, בעטו בראשו ובפניו, השליכו לעברו אבנים, היכו אותו בזרועו ובפניו באמצעות אבן. לאחר מכן עזבו המעורבים את המקום. המתלונן לא יכול היה לנהוג במכוניתו, שכן האחרים חיבלו ברכבו. מאוחר יותר נפגשו המעורבים עם הנאשם בנחל שורק, שם השליכו את הבגדים והכפפות אשר שימשו לצורך התקיפה. כתוצאה מהאירוע, נגרם למתלונן, בין היתר, דימום מהאף ומהפה,

נפישות באף, שבר בקיר מידילי של ארובת עין שמאל, שברים נוספים בפנים, המטומות ושפשופים בחלקים שונים בגוף, שבר דחיסה של הלמינה פפירצאה ושבר מרוסק משמאל ביד שמאל.

2. הנאשם כבן 47, ולו עבר פלילי הכולל חמש עשרה הרשעות החל משנת 1994 ועד 2014, עבירות הכוללות, בין היתר, עבירות רכוש רבות, עבירות סמים, עבירות איומים, כליאת שווא ועוד. הוא אף ריצה עונשי מאסר בפועל. במסגרת הטיעונים לעונש העיד המתלונן והוגשה הצהרת נפגע מטעמו. בהצהרה מפרט המתלונן, בין היתר, את החוויה האלימה אותה עבר אשר גרמה לו, בין היתר, לשברים מרוסקים ביד שמאל, ושברים בארובת עין שמאל. הוא אושפז במשך שישה ימים, ולאחר מכן היה מרותק למיטתו ימים רבים בשל הכאבים ובשל מצבו הנפשי הרעוע. לאחר שבועות רבים של חוסר תפקוד כמעט מוחלט, חזר בהדרגה לעבודתו לאוניברסיטה העברית ובמרפאה, אולם הכאבים והמגבלות בתנועת היד, מקשים מאוד על עבודתו. אירוע התקיפה גבה ממנו מחיר נפשי כבד הנמשך עד היום, עבודתו וחיי משפחתו נפגעו באופן חמור. במהלך עדותו הוסיף המתלונן כי בינתיים פוטר מעבודתו באוניברסיטה עקב מצבו הבריאותי והמרפאה נפגעה באופן קשה. במהלך האירוע הוא היה בטוח שהוא מסיים את חייו ואף נפרד מבנותיו במחשבתו, והוא סובל מפחדים והגבלות פיזיות עד היום.

3. ב"כ המאשימה טען כי מדובר במעשה חמור שנעשה על רקע בצע כסף. הנאשם נטל חלק פעיל במעשים והיה מודע להשלכותיהם וצפה את הפגיעה שנגרמה בפועל. נטען כי יש צורך להילחם בעבירות האלימות ולמנוע מצב בו אזרחים ישרים יחששו לביטחונם. רף הענישה בעבירות האלימות הוחמר ויש לפעול על פי עקרון ההלימה ולגרום להרתעתו של מי שחושב לבצע עבירות אלימות. הוגשה פסיקה לעניין חומרת העונשים בעבירות אלה. נטען כי הערך שנפגע הנו שלמות גופו של אדם. לעניין מתחם הענישה, נטען כי מדובר במתחם עונש של 8 - 11 שנות מאסר לצד פיצוי כספי. מדובר בתכנון אירוע בפרטי פרטים, הנאשם נטל חלק פעיל בכל השלבים שקדמו להגעתו של הנאשם לאצטדיון ואין לערוך הבחנה משמעותית בינו לבין האחרים שנטלו חלק ממשי בתקיפה ודינו כדין מבצע בצוותא לכל דבר ועניין. נטען כי אין לנאשם אפיק שיקומי, עברו מכביד ביותר והוא ריצה במצטבר מעל 10 שנות מאסר. יש למקם את עונשו ברף הגבוה של המתחם.

4. לטענת הסנגור, מחוללו של האירוע הנו הוטרניר האחר שיש לו סכסוך עם המתלונן, הוא הזמין את אחד המעורבים שארגן והוציא לפועל עם המעורבים את האירוע. נטען כי יש להסתכל על התיק בפרופורציה הנכונה. הנאשם נמצא בחלקו הרחוק של הביצוע בצוותא, לא תקף פיזית את המתלונן ולא היה שותף לאירוע התקיפה, הוא שימש כנהג, אם כי לא הוכחש כי הנאשם היה מודע לתוכנית. לדבריו של הסנגור, המאשימה הפנתה לענישה מחמירה. מנעד הענישה בעבירות האלימות הוא רחב ובאה הפנייה לפסיקה מקלה. הודגשה הודאתו של הנאשם. מכל אלה, נטען כי מתחם העונש המתאים אמור להיות בין שנה לארבע שנים. הובהר כי אחד המעורבים חתם על הסכם עד מדינה, אף שחלקו היה משמעותי יותר. הנאשם שיתף פעולה ומסר למשטרה מידע רלבנטי, דהיינו לקח אחריות מראשית חקירתו, שלא במסגרת הסדר ולא במסגרת עדות מדינה. הנאשם אב לילדה, ערך ניסיונות רבים להיגמל מסמים והעונש הראוי הנו במרכז המתחם ומטה, היינו שנה וחצי עד שתי שנות מאסר.

הנאשם הביע התנצלות וחרטה והוסיף כי לא יכול היה לצפות את תוצאות המעשה.

דין

5. הנאשם נטל חלק באירוע אלים מאוד, קשה ומכוער, כל זאת תמורת בצע כסף. הנאשם נטל חלק פעיל בכל השלבים שקדמו לאירוע, שלבים שאפשרו הוצאתו לפועל של האירוע, ועל כן, ואין מחלוקת, הוא נמנה על מעגל המבצעים בצוותא. יצוין כי במסגרת הטיעונים לעונש הוגשו המסמכים הרפואיים אודות הפגיעות אותן סבל המתלונן והטיפול שקיבל בעת אשפוזו, לרבות צילומים המתארים את הפגיעה הקשה ממנה סבל. כן הוגשה חוות דעת אורתופדית המעידה על נכות צמיתה בגובה 15% ביד שמאל של המתלונן, חוות דעת פסיכיאטרית בדבר ההשפעה הנפשית שנגרמה למתלונן ומסמך הנוגע למצבה של בתו של המתלונן בעקבות הפגיעה. הפגיעות אותן סבל המתלונן, הן הפיזיות והן הנפשיות, הן קשות ומשמעותיות. כתוצאה מכך נגרם לו גם נזק כלכלי משמעותי. הערך המוגן שנפגע הנו בריאות ושלמות גופו של האדם וכן הזכות לעיסוק כלכלי. הנאשם היה מעורב בתכנון ובהוצאה לפועל ולקח חלק פעיל בביצוע, למעט אירוע התקיפה. אמנם התקיפה הייתה לב המזימה, אולם מעשיו של הנאשם סייעו להוביל לביצועה. לנאשם הייתה אפשרות למספר נקודות יציאה בשלבי התכנון והביצוע הראשונים, אולם הוא נמנע מלעשות כן. המעשה בוצע בצוותא עם מעורבים אחרים, מעשה שבוצע עקב בצע כסף. לצד עקרון הגמול, יש צורך, באירוע ממין זה, ליתן דגש לאלמנט ההרתעה, הן של הנאשם והן של אחרים. ככלל, באירועי אלימות, השיקולים האישיים נסוגים בפני האינטרס הציבורי.

6. מתחם העונש הראוי הנו 3 - 8 שנות מאסר. לזכות הנאשם יש להביא בחשבון את הודאתו אשר הובילה לחסכון בזמן שיפוטי ואת האחריות שקיבל על מעשיו. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי המכביד, חומרת המעשים ומהפגיעה הקשה אותה סבל המתלונן.

7. לאחר שקלול האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 5 (חמש) שנים.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 10 חודשים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. פיצוי למתלונן בסך 25,000 ₪.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' שבט תשע"ז, 06 פברואר 2017, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

רפי כרמל, שופט